

[Vesterager.]

nasium nedlægges. Vi har ladet Frk. Langs Seminarium gaa over til en selvejende Institution, og man har anerkendt den Dygtighed, hvormed det var bygget op. Nu kommer man faa Aar efter og siger, at det skal nedlægges, skønt Indehaveren af det aldeles ikke ønsker at faa det nedlagt, men tværtimod beder om at faa Lov til at fortsætte sin Undervisningsvirksomhed. Ja, jeg synes, det er saa inkonsekvent fra Venstres Side det ene Aar at kræve Ranum bevaret og Ribe bevaret, men saa det næste Aar at slaa ned paa Frk. Langs Seminarium i Silkeborg med den Begrundelse, at det ligger netop i denne By.

Vi fra konservativ Side vil ikke deltag i dette Stykke Arbejde. Der er sikkert, hvis man vil lade det udvikle sig jævnt, Mulighed for ad Frivillighedens Vej at naa til en Overenskomst om Nedlæggelse af de Seminarier, som det maatte være nødvendigt at nedlægge. Vi kan heller ikke gaa med til at nedlægge Vordingborg som Privatseminarium. Det kan udmærket godt faa Lov til at fortsætte med den Støtte, som Loven hjemler dette Seminarium. Vi vil ikke være med til at nedlægge Jonstrup Statsseminarium. Dette Seminarium har et Særpræg, og skønt det gennem mange Aar har været paa Tale, at nu vilde det vist falde, er det hver Gang kommet gennem Krisen, og det er blevet udbedret, og der er foretaget store Reparationer. Dette Seminarium ligger desuden saaledes, at det er nær Hovedstaden, men alligevel ligger det ude i fredelige Omgivelser, og det har en særegen Form for Elevernes Ophold, som jeg synes er tiltalende, og som jeg godt kan tænke mig kunde faa Betydning for Fremtiden. Det er dernæst det billigste Sted at blive uddannet i hele Danmark, og i disse Tider, hvor man ofte og ikke mindst fra Venstres Side taler om, at det er vanskeligt for Landbørn at naa frem og komme til at læse, skulde man dog synes, at Jonstrup var det sidste Seminarium, man vilde gaa til at nedlægge. Det koster kun ca. 500 Kr. om Aaret for baade Kost, Logi og Undervisning paa Jonstrup, og det har været fremhævet Gang paa Gang ogsaa fra Venstretaleres Side, at det var saa uhyre billigt, og Jonstrup var det Sted, man maatte henvise de ubemidlede Elever til, fordi derfra vilde de være i Stand til med en ganske ringe Gæld at komme ud som fuldt uddannede Seminarister. Nu gaar man løs paa det Seminarium, som er det billigste her i Landet,

naturligvis med den Motivering, at det er vanskelige Tider — ja, og saa vil det være det klogeste at begynde fra den billige Ende og saa lade de dyre Seminarier bestaa, saa vil Landbørnene rimeligvis bedre kunne faa deres Seminarieuddannelse!

Jeg kan derfor ikke forstaa, at man i sidste Øjeblik er gaaet til alt dette, som her er præsteret, og vi fra konservativ Side maa bestemt gaa imod Jonstrups Nedlæggelse og Nedlæggelsen af Frk. Langs Seminarium i Silkeborg. Vi vil godt være med til at give de Seminarier, der paa en eller anden Maade er kørt fast, saa gode Forhold som muligt, og det kan jo godt ske, at man i de kommende Aar kan komme til at staa over for dette, at der er Seminarier, som ikke kan fortsætte. Men jeg kan ikke anerkende, at det i det Aar, vi nu er i, er saa nødvendigt at fastslaa, at saa mange skal der nedlægges nu. Hvor er vi henne i Aar paa Seminarierne? Hvor stort er det Antal Seminarister, der dimitteres i Aar? Tallet er 0! Vi kan ikke komme længere ned i Aar, end vi er kommet, for der bliver ikke dimitteret een eneste i Aar. Saa man skulde dog synes, at der var nogen Grund til at vente lidt med denne gennemgribende Reform, vente, indtil man ser, hvorledes de forskellige Seminarier klarer sig i denne Overgangstid, hvorledes deres Tilbud kommer til at foreligge, og hvorledes de kunde tænke at ordne deres Forhold i Fremtiden. Man skulde vente, indtil man havde Erfaring om disse Forhold, før man gaar til at nedlægge Seminarier, som aldeles ikke ønsker at blive nedlagt.

Jeg er meget forbavset over at se, at de Partier, som nu er enedes, de, som holder saa meget af at skilte med en saakaldt demokratisk Indstilling af rigtigægte Kulør, vil gaa med til noget saadant. Og jeg er meget forbavset over, at den højtærede Minister ikke har givet sig Tid til at se sig en lille Smule for, om der ikke kunde findes en mere lempelig Fremgangsmaade end den, der her er valgt. Jeg ved saa godt, at den højtærede Undervisningsminister taler om, at der er skabt Uro — det fremhævedes ogsaa stærkt af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen. Og jeg ønsker ikke, at der skal være Uro om disse Skoleformer. Jeg har ikke søgt at skabe Uro. Jeg har været forsigtig med at nævne Navne, mere forsigtig end adskillige andre. Men jeg ved ogsaa, at den højtærede Minister nævnte „Blaagaard“ og i Udvalget søgte at komme frem ad den Vej. Og det skulde jeg ikke have